

Uit de Bussumse Historie

Burgemeester Van Suchtelen

Jonkheer Reinier van Suchtelen van de Haare was burgemeester van Bussum van 1883 tot 1909. Hij overleed 20 maart van dat jaar op 75 jarige leeftijd.

Burgervaders gingen in die tijd niet met pensioen. Burgemeester Van Suchtelen was een aristocratische, bezadigde burgemeester, passend bij een dorp in ruste. Hij was ge-

liefd bij de burgerij, schreef men. Hij had van de burgerij een stenen bank gekregen toen hij in 1903 70 jaar werd en een vier-armige straatlantaarn toen hij in 1908 zijn 25-jarig ambtsjubileum vierde. Bank en lantaarn staan nu aan het P.J. Lomanplein, daar waar de Laan van Suchtelen v.d. Haare eindigt.

In zijn ambtsperiode kreeg Bussum een nieuw gemeentehuis aan de Brinklaan. De burgemeester sprak bij de officiële opening in 1885 deze woorden: "Het schoonste gebouw, zoal niet in de wereld, dan toch wel in het Gooi". Het gemeentehuis werd in 1961 afgebroken. De Historische Kring houdt de herinnering eraan levend in haar beeldmerk; zie rechts onder.

Bijna een jaar na zijn dood, op 4 maart 1910, werd op de Algemene Begraafplaats (ook in zijn ambtsperiode tot stand gekomen) een Monument aan de familie overgedragen. Een comité, waaraan gemeentebestuur en burgerij financiële bijdragen hadden geleverd, had het monument laten maken. De voorzitter van het comité (en raadslid), de heer Schermer Voest, sprak bij de overdracht van het monument aan het graf woorden zoals dat in

Het grafmonument nu na 100 jaar

De bank en lantaarn in 2009

die tijd bij dit soort plechtigheden gebruikelijk was: "Hij heeft zich de levende genegenheid, de oprechte dankbaarheid der ingezetenen verworven. Die genegenheid, die dankbaarheid, moest een stoffelijken vorm aannemen. Een monument moest verrijzen op deze plaats. Het voetstuk draagt den naam van hem, die in dit stille graf begraven ligt. Daarop verheft zich eene zuil, waarin de wapens van den Burgemeester en der gemeente zijn gebeiteld en aan elkander verbonden. Dit herinnert ons aan de geliefde uitdrukking van hem: Bussum en ik zijn één! De rijzende zon is het zinnebeeld van licht, kracht en vooruit-

gang. Als teeken van rouw wordt in den top de ambtsketen bedekt door het gemeentewapen. Aan het voetstuk is aangebracht het nederig stroo-bloempje, symbool van 't eeuwige leven".

Het graf met monument waarin ook de echtgenote, die in 1915 overleed, ligt begraven, is vlak bij de oude (nu gesloten) ingang van de Algemene Begraafplaats in Bussum.

Tekst en foto's: Klaas Oosterom.

